

مؤسسه فرهنگ قرآن و عترت اسوه تهران

حرم شده مرغ دل سوایی دوباره

در این شماره اسوه می خوانیم:

سخن نخست: سوگواری زندگی بخشی

پیروزی؛ نتیجه صبر و مجاهدت

سیره عملی پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله)

سیک زندگی کوثری (این شماره: سوره کریمه «عصر»)

توبیت در محیط خانواده (قسمت بیست و پنجم)

شهید «مصطفی چمران» از قاب اسوه

آداب بعد از غذا خوردن

امام حسن (علیه السلام)، اسوه صبر

چند توصیه از امام رضا (علیه السلام)

دنیا را از بالا نگاه می کنیم

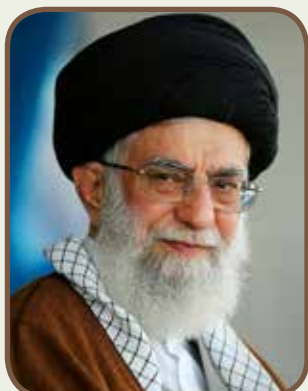
تقویم و روز شمار ماه صفر

- ۱ صفر: ورود اسیران واقعه کربلا به شام (سال ۶۱ ه.ق)
- ۳ صفر: میلاد امام محمدباقر (علیه السلام) (سال ۵۷ ه.ق) به روایتی
- ۵ صفر: شهادت حضرت رقیه بنت الحسین (سلام الله علیها) در خرابه شام (سال ۶۱ ه.ق)
- ۷ صفر: میلاد مسعود امام موسی کاظم (علیه السلام) (سال ۱۲۸ ه.ق)؛ شهادت امام حسن مجتبی (علیه السلام) (سال ۴۹ ه.ق)
- ۲۰ صفر: اربعین امام حسین (علیه السلام)
- ۲۸ صفر: رحلت جانگداز و شهادت گونه پیامبر اسلام (صلی الله و علیه و آل) (سال ۱۱ ه.ق)؛ شهادت امام حسن مجتبی (علیه السلام) (سال ۵۰ ه.ق)
- ۳۰ صفر: شهادت حضرت امام رضا (علیه السلام) (سال ۲۰۳ ه.ق)
- ۱۷ شهریور: قیام و کشتار جمعی از مردم به دست مأموران ستمشاهی پهلوی (۱۳۵۷ ه.ق)
- ۱۸ شهریور: شهادت مظلومانه زائران خانه خدا به دستور مأموران آل سعود (۱۳۶۶ ه.ش برابر با ۶ ذی الحجه ۱۴۰۷ ه.ق)
- ۳۱ شهریور: آغاز جنگ تحمیلی (۱۳۵۹ ه.ش) و آغاز هفته دفاع مقدس

سوگواری زندگی بخش

فخری مرجانی

ماه صفر یادآور وقایع تلخی است که دل هر مسلمانی را به درد می آورد. رحلت جانگداز پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله) که باعث قطع ارتباط وحی با انسان ها شد، غم سنگینی بر جهان اسلام وارد کرد. از آن طرف اربعین سرور و سالار شهیدان عالم اباعبدالله الحسین (علیه السلام)، شهادت امام رضا و امام حسن (علیهما السلام) اندوه را بیش از پیش می کند. این ماه یادآوری است بر فداکاری های پیامبر و اهل بیت ایشان در مصیبت هایی که بر آنها وارد شد و شکیبایی و صبوری که در راه خدا کردند. یادآور خطبه های امام سجاد (علیه السلام) و حضرت زینب کبری (سلام الله علیها) و رسوا کردن چهره ددمنشانه حکومت ظلم و جور است. یادآور رشادت های پیروان این مکتب و زنده نگه داشتن این دو ماه به وسیله کسانی است که حکومت های جور، اجازه عزاداری به آنها نمی داد، اما آنها با تمام توان تلاش کردند که راه این نهضت زنده بماند. و به همین دلیل است که در بین شیعیان این دو ماه به سوگواری معروف است. اما سوگواری ای که انسان را زنده می کند، سوگواری ای که انسان را آگاه و بیدار می کند که برای برافراشتن پرچم حق در جهان باید تلاش و مجاهده و صبر کرد.

پیروزی؛ نتیجه صبر و مجاهدت

این پیروزی در پرتو «صبر و ایستادگی در خط مبارزه و مجاهدت» و با «اعتماد به وعده‌ی الهی» به دست آمد؛ «خدای متعال وعده داده بود که اگر مبارزه کنید، اگر صبر کنید، اگر به خدای متعال توکل کنید، در جایی که گمان آن را نمی‌برید و امید آن را ندارید، به شما قدرت خواهیم داد؛ همین اتفاق افتاد: ملت ایران مبارزه کرد، صبر کرد، ایستاد، فداکاری کرد، از دادن جان دریغ نکرد و اتفاقی افتاد که هیچ‌کس تصوّر آن را نمی‌کرد!»

(۱۳۹۳/۳/۲۱)

سیره عملی

پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله)

سپس پرسیدم: روش رسول خدا (صلی الله علیه و آله) درباره هم‌نشینان خود چطور بود؟ فرمود:

دائماً خوش‌رو، خوش‌خوی و نرم بود. خشن و درشت‌خو و سبک‌سر و فحاش و عیب‌جو نبود، کسی را زیاد مدح نمی‌کرد و از چیزی که به آن رغبت و میل نداشت، غفلت می‌ورزید؛ به طوری که مردم از او، نه مأیوس می‌شدند و نه ناامید. همانا خود را از سه چیز دور می‌داشت: جدال، پر حرفی و گفتن مطالب بی‌فایده. و نسبت به مردم نیز از سه چیز پرهیز می‌کرد، هرگز کسی را سرزنش نمی‌کرد و از او عیب نمی‌گرفت، لغزش و عیب‌های مردم را جست‌وجو نمی‌کرد و سخن نمی‌گفت، مگر در جایی که امید ثواب در آن می‌داشت. هنگام تکلم چنان حاضران را به خود جذب می‌کرد که از احدی صدای نفس کشیدن شنیده نمی‌شد، و چون ساکت می‌گشت، آنان سخن می‌گفتند.

امام حسین (علیه‌السلام) فرمود: سپس، از سکوت رسول خدا (صلی الله علیه و آله) پرسیدم. پدرم فرمود: سکوت آنجناب بر چهار چیز بود: حلم، حذر، تقدیر و تفکر. سکوتش در تقدیر و اندازه‌گیری برای آن بود که همه مردم را به یک چشم ببیند و به گفتار همه به یک نحو گوش دهد. اما سکوتش در تفکر، آن بود که در چیزهای باقی و فناپذیر فکر می‌کرد. سکوتش در حلم، صبر و بردباری بود که داشت. به طوری که خشم‌ناک نمی‌شد و از چیزی متنفر نمی‌گشت. سکوتش در حذر، در چهار مورد بود؛ به کارهای نیک چنگ می‌زد، تا دیگران به آن حضرت اقتدا کنند، از کارهای زشت دوری می‌کرد تا مردم از آن پرهیز نمایند، در انتخاب رأی صحیح برای اصلاح کارهای امت، جدیت می‌نمود و به آنچه خیر دنیا و آخرت در آن بود، قیام می‌کرد.

منبع: استاد مرتضی مطهری، سیری در سیره نبوی، ص ۸۵

امام حسین (علیه‌السلام) فرمود: از پدرم، از وضع داخلی رسول خدا (صلی الله علیه و آله) سؤال کردم، فرمود:

به منزل رفتنش به اختیار خود بود. چون به منزل تشریف می‌برد، اوقات خویش را به سه بخش قسمت می‌کرد؛ قسمتی را برای عبادت خدا، قسمتی برای اهل بیت خود و جزئی را به خود اختصاص می‌داد. و آن جزئی را که مربوط به خودش بود، به صادر کردن دستورهای لازم به خواص اصحاب و تکلیف نمودن آنان برای رسیدگی به کارهای عمومی مردم صرف می‌کرد و از آن قسمت چیزی را به کارهای شخصی خود اختصاص نمی‌داد.

و از پدرم امیر مؤمنان (علیه‌السلام) از سیره رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در خارج از منزل پرسیدم، فرمود: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) زبان خود را از سخنان غیر لازم باز می‌داشت و با مردم انس می‌گرفت و آنان را از خود دور نمی‌کرد، بزرگ هر قومی را گرمی می‌داشت و او را بر قومش حاکم می‌نمود. همیشه از مردم بر حذر بود و خود را می‌پایید، بدون آنکه صورت از آنان بیچد و بدخلقی کند. از اصحاب خود تفقد می‌نمود و از مردم، حال مردم را می‌پرسید. هر کار نیکی را تحسین و تقویت می‌کرد و هر کار زشتی را تقبیح کرده، کوچک می‌شمرد. در همه امور میانه‌رو بود، گاهی تفریط و گاهی افراط نمی‌کرد. از کار مردم غفلت نمی‌نمود تا مبدا آنان منحرف شوند. درباره حق کوتاهی نداشت و از آن هم تجاوز نمی‌کرد. اطرافیان آن حضرت نیکان مردم بودند و برترین آنان نزدش، کسانی بودند که مردم را بیشتر نصیحت کنند و بزرگ‌ترین‌شان کسانی بودند که درباره برادران دینی بیشتر موااسات و خیرخواهی داشته باشد.

سبک زندگی کوثری (از ناس تا نبأ)

دکتر زهرا خلخالی

zmnyhi@gmail.com

سوره کریمه عصر

سوره عصر اولین سوره از آخر قرآن کریم است که نام انسان را مطرح می‌فرماید و با تأکیدی بسیار شدید «لفی خسر» بودن او را متذکر می‌شود؛ زیرا این انسان نه از سوسه خناس درونش به الله استعاده نموده و نه از «شر ما خلق»! و اخلاص در احدیت و صمدیت نیافته و بجای الله‌باوری «ما اغنی عنه ماله و ما کسب» او را در مسیر «یدع الیتیم و لایحض علی طعام المسکین» به سراب «جمع مالا و عدده» رهبری نموده! که با داشتن ظاهری دیندار هم به ایمان و فرهنگ مردم لطمه می‌زند و هم اقتصاد جامعه اسلامی را متزلزل می‌گرداند و شایسته خطاب «ویل للمصلین» می‌شود و هرگز جبران این دنیاطلبی و ظلم به مردم را جز با آتش «نارالله المؤقده» نخواهند داد! علامه طباطبایی معتقد است این سوره تمامی معارف قرآنی و مقاصد مختلف آن را در کوتاه‌ترین بیان خلاصه کرده است.^۱ و سید قطب بر این باور است که این سوره کوچک با سه آیه، شامل تمامی آنچه‌ای است که برای حیات بشری؛ اسلام از ما می‌خواهد.^۲

توگویی خسران و فلاح در دو سوی این «الا» همه هستی انسان را نشانه رفته است؛ پس عصر در حقیقت مفهوم مدت زمان حیات بشر پیش از مرگ است تا اندوخته وی را در ترازوی «الا» محک زند. نفس‌های به استعاده نرسیده‌ای را ترسیم نماید که با تکذیب دین و ظلم بر یتیم و مسکین و عدم اطعام ایشان با همز و لمز و «الذی جمع مالا و عدده» در خسر فرو می‌روند و اگر «الا» نیامده بود، برای همیشه بر رحمت و غفران خط بطلان کشیده می‌شد، و این خسران عظیم که با مدد «الا» انعطاف دیگری پیدا می‌کند. و «الذین امنوا» را مخاطب سوره می‌نماید تا باز هم آنای کوثر را یادآوری نماید که «فصل لربک و آخر» ایمان و عمل با هم! چه اگر همین انسان مؤمن فقط به دنبال ایمان و اقامه صلا و ذکر و دعا باشد؛ فقط به حسنات دست یافته و هرگز اگر انبوهی از آن‌ها را به همراه داشته باشد؛ نمی‌تواند از خسران نجات یابد! بلکه باید از حسنات بالاتر رود و با خیر رساندن به غیر خود به عمل صالح دست یابد و آنقدر این اعمال صالح را تکرار و تکثیر نماید تا «الصالحات» عینیت یابند.

«عملوا الصالحات» که جز از راه خیر به بندگان خدا حاصل نمی‌شود و به تسری ایمان به جامعه والای مسلمین ارتقاء می‌یابد؛ رمز نجات از «لفی خسر» است و بس! و اکنون نوبت ترسیم دقیق‌تر این «عملوا الصالحات» است که باید با تواصی جلوگیری نماید. تواصی چهار بار در قرآن مجید طرح شده: در اینجا با تواصی به حق و صبر؛ و در سوره بلد با تواصی به صبر و مرحمت. و ناگفته پیداست که حق و مرحمت به راحتی می‌توانند جایگزین هم شوند و یک مفهوم فراگیر پیدا کنند: یعنی بالندگی جامعه مسلمین در گرو صبر و استقامت بر تمامی همان خسران‌هایی است که باید با ابزار تواصی به خیر و سعادت هر دو دنیا بانجامند؛ یعنی نه فقط مومنین یکدیگر را به صبر و حقیقت دین که جز رحمت و مرحمت نیست؛ توصیه نمایند؛ بلکه بالاتر: یعنی در هر امری که موظف به اجرا و انجام آن هستند؛ خود را ملزم به انجام بهتر و صحیح‌تر و دقیق‌تر آن نمایند. هر چه مسلمین خود را موظف به انجام بهتر همراه با ایثار و گذشت و صبوری بیشتر نماید؛ جامعه مسلمین از «لفی خسر» دقیق‌تر عبور خواهد کرد و به ساحل نجات وعده داده شده‌ی الهی خواهد رسید و این فلاح و رستگاری عظیم جز با تواصی عظیم شکل نخواهد گرفت و این معنای دقیق عمل صالح در سیره نبوی است که به سختی مغفول مانده و در بهترین حالت؛ هر انسانی می‌انگارد با حسنات می‌تواند به آن دست یابد و این خود خسران بزرگی است!

۱. طباطبایی المیزان فی التفسیر القرآن، ج ۲۰، ص: ۳۵۵.

۲. سید قطب، فی ظلال القرآن، ج ۶، ص: ۳۹۶۴.

شماره سوره: ۱۰۳ و از آخر

سوره دوازدهم و مکی (سه آیه)

نام دیگر: والعصر

شرح لغات: عصر: زمان ظهور

امام عصر (عج)؛ زمان قیامت؛

نماز عصر؛ و در نهایت مدت زمان

بهره‌مندی انسان از حیات دنیوی

سوره زوج: همزه

محور موضوعی: خسران و فلاح

احادیث روایی: نقل از امام

صادق (ع): «الا الذین آمنوا»

یعنی کسانی که به ولایت علی

(ع) ایمان دارند. و در منابع اهل

تسنن و جماعت تأکید شده این

سوره در وصف علی (ع) است.

فضیلت قرائت: مداومت بر

قرائت؛ سبب نورانی بودن چهره

در قیامت و ورود به بهشت و

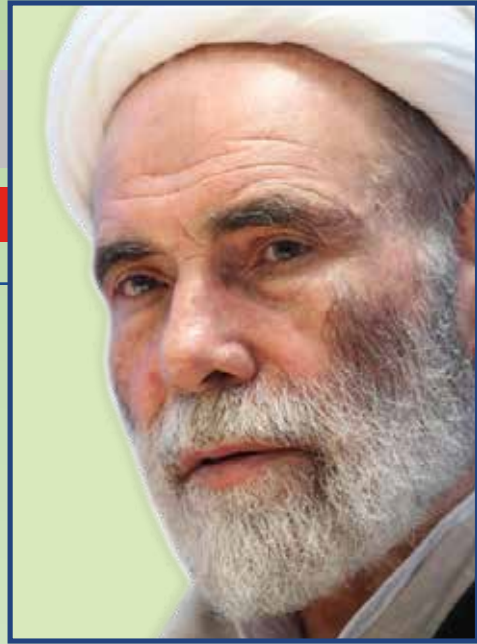
ختم امور زندگی به شکیبایی و

صبر با محشور شدن با اهل حق

تربیت در محیط خانواده

آیت الله مجتبی تهرانی

قسمت بیست و پنجم

اگر یک جامعه را رهایش کنی، سرازیری است و خودش می‌رود. اصلاً لازم نیست که مظاهر فساد را بیاورید و نمایش دهید؛ اتفاقاً باید جلوی آن را بگیرید! این حرف که «باید بی تفاوت بود»، بر خلاف حرکت و هدف انبیاء و اولیا است. بی تفاوت؟! آنهایی که مسئولند، باید جلوی مظاهر فساد را بگیرند. اگر رهایش کنید، جامعه خودش به سمت فساد می‌رود. لازم نیست تحریکش کنید؛ چه رسد که با مظاهر فساد برخورد هم نکنید. اگر برخورد نشود، جامعه سریع به فساد کشیده می‌شود. مگر آن وقت می‌شود این جامعه را به این زودی‌ها درست و اصلاح کرد؟!

به فساد کشیدن جامعه، آسان و سریع است؛ بر خلاف اصلاح آن

یک ساختمان بیست طبقه را در عرض چند روز شما می‌توانید خرابش کنید؟ چند سال طول کشیده تا آماده شده است؟ مقدار زمانی که برای ساختن لازم است با مقدار زمانی که تخریب نیاز دارد، قابل قیاس نیست! پدر و مادر روی فرزندشان، بیست سال زحمت کشیدند، تو خیلی آسان می‌توانی خرابش کنی.

تخریب، آسان و سریع است. به فساد کشیدن جامعه، آسان و سریع است. همین که رهایش کنی، خودش می‌رود؛ سرازیری است. انبیاء برای اصلاح جامعه آمدند. برای تربیت جامعه آمدند. اصلاً تمام بعثت انبیاء و اولیاء برای تربیت است. ابناء بشر را

می‌خواهند آدم کنند و از حیوانیت بیرون بیاورند و با روش گفتاری و کرداری دادن، ابناء بشر را به سوی انسانیت و فرشته شدن رهنمون کنند.

انسان، حیوان فعلی است. امام (رضوان الله تعالی علیه) می‌گوید: «رهایش کنی، حیوان عجیب و غریب در می‌آید!» خودش، خود به خود اینجوری می‌شود.

وظیفه مربی این است که نسبت به شهوت و غضب به او روش بدهد. یعنی همان روشی که از طریق وحی به ابناء بشر رسیده است.

شهوت و غضب را ریشه کن نکن؛ تربیت کن

بله الزام نیست بذر بیاشی. بذر را خدا پاشیده است. الزام نیست تو نهالی درون او بکاری. نشاء را خدا زده است. تو باید جلوی شهوت و غضب فعلی را بگیری. نه آنکه قمعش کنی و ریشه‌اش را بزنی. به شهوت او روش بده! به غضب او روش بده! انبیاء آمدند که به من و تو روش بدهند، چه در بُعد غضب‌مان؛ چه در بُعد شهوت‌مان. نیامدند اینها را از بین ببرند. وجود، خیر محض است. همین که خدا اینها را در وجود ما قرار داده، یعنی فایده دارد و باید باشد. اما نباید رها باشند. انبیاء می‌خواهند روش بدهند و آن استعدادها را انسانی و الهی درونی من و تو را شکوفا کنند. لذا امام در اینجا می‌فرماید که بعضی خیال کرده‌اند که انبیا آمده‌اند تا شهوت و غضب را نسبت به امور دنیا تحریک کنند. ایشان می‌گویند معلوم می‌شود که اینها اصلاً از دیانت بیخبرند که این حرف‌ها را می‌زنند.

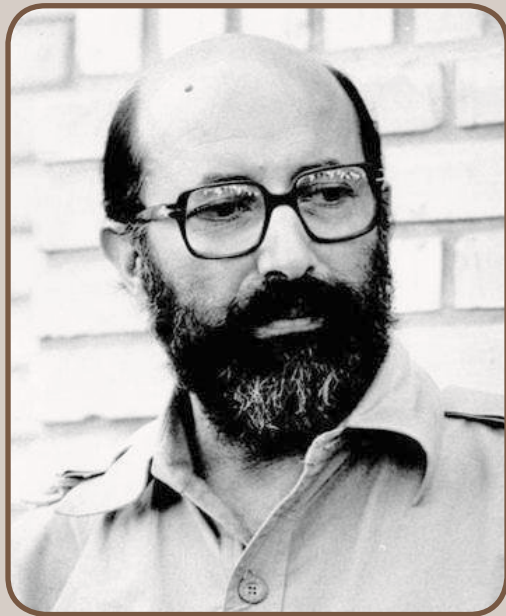
اصلاح، بطیئ الحصول و افساد، سریع الحصول است

لذا من مطلبی را که می‌خواستم عرض کنم این است که چه شخص و چه جامعه، در هر محیطی که باشد بحث من الآن کلی است و دیگر اختصاص به محیط خانواده ندارد. روش‌های بد را زودتر یاد می‌گیرد. این بحث کلی است. تربیت تدریجی الحصول است، چه محیط خانوادگی باشد و چه محیط آموزشی باشد یا محیط شغلی باشد؛ هر جا که بروی تربیت تدریجی الحصول است. اما روش رفتاری دادن برای فساد یا برای صالح با هم فرق دارد.

چون مسائل شهوت و غضبی، با آنچه که در من فعلیت دارد همسو است و لذا سریع اثر می‌کند. اصلاح، بطیئ الحصول و کند است. فساد هم تدریجی است اما سریع الحصول است.

آنان که وامدارشان هستیم

محیا خوبرو

علامه شهید مرتضی مطهری (رحمت‌الله‌علیه) در تعریف سیره می‌فرماید: «سیر یعنی رفتن، اما سیره به معنای نوع و سبک راه رفتن است.»

آنچه به ما توصیه شده در باب الگوبرداری‌ها و عمل کردن‌ها شناختن سبک پیغمبر (و بزرگان دین) است.

اما سؤال اینجا است که چرا باید سیره معصومین، اولیا و شهدا را دانست؟ آیا دانستن سیره به ما انگیزه عمل در زندگی می‌دهد؟ آیا سیره‌ها را بدانیم تا فقط گاهی نقل قولی زیبا برای سخنوری و جذب مخاطب داشته باشیم؟ آنچه قرآن در این باب از ما مطالبه دارد چیست؟ می‌فرماید: «لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ». بحث الگو و اسوه‌داشتن در یک کلام؛ برای عمل کردن مطابق آن سبکی است که از آن الگو یاد گرفته‌ام.

■ ■ ■

شهید مصطفی چمران در سال ۱۳۱۱ در تهران، خیابان پانزده خرداد، بازار آهن‌گرا، سرپولک متولد شد.

پس از آغاز جنگ در سال ۱۳۵۹، گروهی از رزمندگان داوطلب، به گرد او جمع شدند و او با تربیت و سازماندهی آنان، ستاد جنگ‌های نامنظم را در اهواز تشکیل داد. این گروه کم‌کم قوت گرفت و منسجم شد و خدمات زیادی انجام داد. تنها کسانی که از نزدیک شاهد ماجراهای تلخ و شیرین، پیروزی‌ها و شکست‌ها، شهامت‌ها و شهادت‌ها و ایثارگری‌های آنان بودند، به گوشه‌ای از این خدمات که دکتر چمران شخصاً مایل به تبلیغ و بازگویی آنها نبود، آگاهی دارند.

یکی از کارهای مهم و اساسی او از همان روزهای اول، ایجاد هماهنگی بین ارتش، سپاه و نیروهای داوطلب مردمی بود که در منطقه حضور داشتند. بازده این حرکت و شیوه جنگ مردمی و هماهنگی کامل بین نیروهای موجود، تاکتیک تقریباً جدید جنگی بود؛ چیزی که ابرقدرت‌ها قبلاً فکر آن را نکرده بودند. پس از زخمی شدن، اولین بار، برای دیدار با امام امت و عرض گزارش عازم تهران شد. به حضور امام رسید و حوادثی را که اتفاق افتاده بود و شرح مختصر عملیات و پیشنهادات خود را ارائه داد.

چمران مردی وارسته، با عواطف عمیق انسانی بود که در برابر مصائب بشری به شدت منقلب می‌شد. راز و نیازهای عارفانه‌اش، در دست نوشته‌هایی که از او به جا مانده، حاکی از عشق و علاقه خالصانه او به خدا و اوج محبت و دوستی‌اش

نسبت به هم‌نوعانش است، چنانکه دوستانش لقب «خدای عشق» را به او داده بودند. او فردی وحدت‌گرا و از گرایش به هر جریان منهای اسلام به شدت گریزان بود.

شهید چمران در دوران زندگی خویش نه تنها در جبهه‌های نبرد علیه استکبار پیش قدم بود بلکه در جبهه‌های علم و دانش هم اقدامات بسیار مؤثری داشت و مقالاتی ارائه کرد که برای بسیاری از مشکلات راهگشا بود.

شهید چمران علیرغم درجه علمی بالا، زندگی ساده‌ای هم داشت، او ساده‌زیست و این شهید والامقام را می‌توان الگویی برای ساده‌زیستی هم قرار داد.

مقام معظم رهبری در دیدار با دانشگاهیان می‌فرمایند که اساتید بسیجی باید ویژگی‌های شهید چمران را داشته باشند. ایشان شهید چمران را الگوی کامل برای اساتید معرفی کردند. شهید چمران ویژگی‌های معنوی بسیار بالایی داشت، از دست‌گیری از مستضعفان در نقاط مختلف جهان گرفته تا حضور در جبهه‌های نبرد علیه باطل و استکبار.

شهید چمران برای دفاع از منافع قشر ضعیف جامعه از جان خویش مایه گذاشت خدماتی که این شهید والامقام از خود به جای گذاشت، ستودنی است.

نیایش‌های عارفانه شهید چمران بسیار خواندنی است. این شهید بزرگوار مناجاتی از خود به یادگار گذاشته که خواندن آن می‌تواند درس‌های بزرگی را برای ما داشته باشد، این نیایش که متن آن قبل از شهادت شهید به نگارش درآمده است.

و بالأخره در ۳۱ خرداد سال شصت، در دهلاویه، خمپاره‌ای در اطراف او به زمین خورد و ترکش خمپاره دشمن به پشت سر دکتر چمران اصابت کرده، یکی از نمونه‌های کامل انسانی از دیار ما رخت برپست و به ملکوت اعلی پیوست.

آداب بعد از غذا خوردن

هرگاه چیزی خوردی، بر پشت بخواب و پای راست را بر پای چپ گذار. خوردن آنچه از غذا بر روی زمین افتاده است، شفای هر دردی است. خوردن غذاهای افتاده، فقر و درویشی را برطرف می‌کند و فرزندان را زیاد می‌گرداند.

روزی رسول خدا، به خانه ی عایشه آمدند. پاره نانی را بر زمین دیدند. آن را برداشتند و تناول فرمودند سپس به عایشه فرمودند: ای عایشه! نعمت‌های خدا را گرامی دار؛ زیرا نعمت الهی که از جامعه‌ای گریخت، دیگر به سوی ایشان بر نمی‌گردد. آنچه از سفره می‌ریزد، مهر حورالعین است. نیم‌خورده مؤمن، شفای هفتاد درد است.

آداب آشامیدن

۱. گفتن بسم الله پیش از آشامیدن والحمدالله بعد از آن
۲. آشامیدن به سه نفس و مکیدن آن و سر نکشیدن یکجا
۳. ایستاده آب آشامیدن در روز و نشسته آشامیدن در شب
۴. آشامیدن آب به صورت ولرم
۵. ندمیدن در آب
۶. نیاشامیدن آب با دست چپ
۷. نیاشامیدن آب در بین غذا
۸. نیاشامیدن آب در پی چربی و غذای چرب
۹. نیاشامیدن آب از کنار دسته ظرف یا لبه شکسته آن
۱۰. یادکردن حضرت اباعبدالله و اهل بیت او و لعن قاتلان او
۱۱. نیاشامیدن آب سرد پس از خوردن چیز گرم و شیرینی
۱۲. نیاشامیدن آب فراوان
۱۳. نیاشامیدن آب سرد در حمام
۱۴. بستن دهانه ظرف آب

منبع: دانشنامه اسلامی

امام حسن (علیه السلام) اسوه صبر

علامه مصباح یزدی

امام حسن (علیه السلام) مظلوم‌ترین شخصیت در خاندان پیامبر (صلوات الله علیه) است؛ یکی از مظلومیت‌های آن حضرت این است که ما شیعیان، آن‌گونه که باید و شاید با زندگی ایشان آشنا نیستیم، تحلیلی از کارهای برجسته ایشان نداریم و به دنبال پاسخی برای اتهاماتی که دشمنان به ایشان زده‌اند، نبوده‌ایم؛ حتی طی چهارده قرن گذشته از صدر اسلام تاکنون، مورخان شیعه آن‌گونه که باید به حوادث زمان امام حسن و آنچه موجب صلح آن حضرت با معاویه شد و آثار این صلح پرداخته‌اند.

ما زمانی می‌توانیم تصویر روشن و قابل قبولی از زندگی امام حسن و داستان صلح ایشان داشته باشیم که از شرایط سیاسی، نظامی و دینی آن زمان آگاهی داشته باشیم؛ در این صورت می‌فهمیم راهی که ایشان انتخاب کردند بهترین گزینه ممکن برای حفظ اسلام و تشیع و بقای دین به صورت صحیح برای نسل‌های آینده بود. به طور قطع می‌توان گفت اگر صلح امام حسن نبود، زمینه‌ای برای شهادت سیدالشهدا با این برکات عظیم فراهم نمی‌شد و بنی‌امیه آن چنان اسلام را وارونه جلوه می‌دادند و اهل بیت را برخلاف واقعیت معرفی می‌کردند که امروز من و شما هیچ شناختی نسبت به اسلام صحیح و اهل بیت نداشته‌ایم. به یک معنا امروز بقای اسلام صحیح و تشیع مرهون تدبیر و رفتار حکیمانه و صبورانه امام حسن صلوات الله علیه است. البته همه ما معتقدیم که ائمه اطهار نور واحد بودند و هر یک در موقعیت خود کاری را انجام دادند که هر یک از ائمه دیگر هم بودند، همان‌گونه رفتار می‌کردند. اختلاف رفتار آنها ناشی از اختلاف سلیقه و برداشت و تشخیص نیست. هر یک از آن بزرگواران حقیقت را به خوبی می‌شناختند، وظیفه‌شان را به درستی تشخیص می‌دادند و در انجام آن به هیچ نحو کوتاهی نمی‌کردند.

اما درسی که ما از زندگی امام حسن می‌گیریم الگوبرداری از صبر آن حضرت است. آن حضرت یکی از بارزترین الگوهای صبر است. صبر و تحمل امام مجتبی در برابر خون دل‌هایی که خورد و دشنام‌ها و ناسزاهایی که شنید، آدمی را مبهوت می‌کند.

درس دیگر ما از زندگی آن حضرت این است که بزرگ‌ترین آفت جامعه اسلامی ضعف شناخت است؛ سطح فرهنگ مردم آن زمان و توان تشخیص‌شان بسیار ضعیف بود؛ به فرمایش مقام معظم رهبری آنها بصیرت نداشتند؛ تا جایی که به راحتی با جعل یک حدیث و یا یک رفتار مزورانه فریب می‌خورند و به کسانی مثل خاندان پیغمبر اعتراض می‌کردند که چرا شما ایجاد اختلاف کردید؟

همه این بلاهایی که از ابتدا تا کنون بر سر مسلمانان آمد به خاطر بی‌بصیرتی خواص و سطح پایین فرهنگ جامعه بوده است. اگر ما بخواهیم به این گرفتاری‌ها مبتلا نشویم، باید سعی کنیم با این آفت مبارزه کنیم. هر چه حقایق بیشتر روشن شود، سطح فهم مردم بالا برود، قدرت قضاوت‌شان بیشتر شود و بهتر بتوانند تشخیص دهند، کمتر به این مصائب دچار می‌شویم. اصرار مقام معظم رهبری برای برگزاری تریبون‌های آزاد برای همین است که کسانی که شبهات و سوالاتی دارند، آنها را مطرح کنند، تا شبهه‌ها در دل‌ها نهفته نماند. این، درسی مهم و مساله‌ای بسیار کلیدی برای برنامه‌ریزی در حال و آینده برای پیشرفت اسلام و فراهم شدن زمینه برای ظهور ولی عصر (عجل الله فرجه الشریف) است.

ای ابن شیبب!

ای ابن شیبب! اگر بر حسین گریستی تا جایی که اشک بر گونه‌ات روان شد، خداوند همه گناهان تو را، کوچک و بزرگ، و کم و زیاد می‌آمرزد. ای ابن شیبب! اگر خوشحال می‌شوی که خدا را ملاقات کنی در حالی که گناهی بر گردن تو نباشد، حسین را زیارت کن.

ای ابن شیبب! اگر خوشحال می‌شوی که در خانه بهشتی با پیامبر همنشین گردی، قاتلین حسین را لعنت کن.

ای ابن شیبب! اگر خشنود می‌شوی که ثواب شهدای همراه حسین را داشته باشی، هرگاه یاد او کردی بگو: «ای کاش با شما بودم، پس فوز فراوان می‌بردم».

ای ابن شیبب! اگر بودن با ما در درجات بالای بهشت تو را خوشحال می‌کند، از حزن ما محزون باش و از خوشی ما خوشحال و بر تو باد ولایت ما، همانا اگر مردی سنگی را دوست داشته باشد، خدا او را در روز قیامت با آن سنگ محشور می‌سازد.

منبع: عیون الأخبار، ترجمه روغنی قزوینی، ج ۱، ص ۴۶۶.

امام رضا (علیه السلام) به ابن شیبب فرمود: ای ابن شیبب! همانا محرم ماهی است که اهل جاهلیت در آن ظلم و کشتار را حرام می‌دانستند. لکن این امت حرمت آن را نشناخت و حرمت پیامبرش را نگاه نداشت و در این ماه ذریه پیامبرش را کشتند و زنانش را اسیر و اموالش را غارت کردند. خداوند هرگز ایشان را نیامرزد.

ای ابن شیبب! اگر اهل گریستن هستی، بر حسین بن علی بن ابیطالب گریه کن، همانا او ذبح شد، چون قوچی که او را بکشند و همراه او هیچ‌ده نفر از مردانی کشته شدند که در زمین شبیه نداشتند و همانا آسمان‌های هفتگانه و زمین‌ها برای قتل او گریستند. همانا چهار هزار فرشته برای یاری او آمدند، پس به ایشان اذن نداد و ایشان هم‌اره نزد قبر او محزون و خاک آلود هستند تا گاهی که قائم (علیه السلام) قیام فرماید و از انصار او باشند و شعار ایشان «یا لثارات الحسین» است.

ای ابن شیبب! همانا پدرم از پدرش از جدش روایت فرمود که هنگامی که جدم حسین (علیه السلام) کشته شد، آسمان خون بارید و خاک سرخ.

دنیا را از بالا نگاه می‌کنم

محیا خوبرو

از آنجا که بتوان تمام علت و معلول‌ها و به هم ربط داشتن‌های حوادث و وقایع را بهتر دید.
از پایین که نگاه کنیم، شعاع دیدمان فقط تا چند قدمی‌مان بیشتر فرامی‌رود...
نخواهیم دید دنیا به سمت شما پیش می‌رود...
این است که حال‌مان بد می‌شود و جنود یأس می‌تازد...
که فرمود: ناامیدی گناهی ست که نمی‌بخشم.
نوع و زاویه دیدمان می‌تواند باعث شود شکوه آمدن شما را ببینیم یا دچار حال بد شویم.
شما می‌آیید...
و ما در کنار تان نفس تازه می‌کنیم
و با کمک نفس‌های نورانی پنهانی که در جای جای زمین انتظار شما را می‌کشند و هرگز در بحران‌ها، ذره‌ای از پا نمی‌نشینند، زمین را از زنگار یأس پراکنده شده از دست بعضی حق‌گریزان پاک می‌کنیم.
شما در راهی...
به امید اهل دلی که هر جمعه صبح ندبه را زمزمه می‌کنند و جلوی خانه را آب می‌زنند قسم،
شما در راهی...

با خرید از فروشگاه اینترنتی اسوه شاپ به آدرس

www.osvehshop.com

دیگر نیازی به منتظرماندن در صف، برای پرداخت پول و تکمیل فرایند خرید توسط فروشندگان نیست. شما می توانید در مدت زمان بسیار کوتاه خرید خود را تنها با چند کلیک تکمیل کنید.

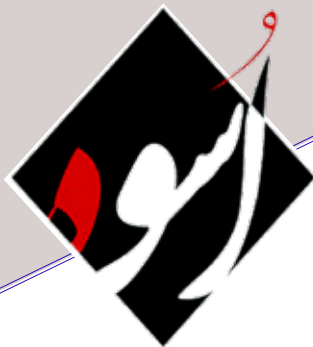
همچنین شما می توانید محصولات ما را با قیمت بهتر و ارزان تری؛ از فروشگاه اینترنتی اسوه شاپ تهیه کنید؛ زیرا در این حالت محصولات بدون واسطه از تولید کننده به دست مشتری می رسد.

کانون دختران
زهراپی اسوه
از بین دختران
جهادی و فعال در
حوزه های زیر دعوت
به همکاری می کند:

- واحد مطالعاتی
- گروه نشریه
- واحد گردشگری
- واحد رسانه
- گروه پژوهش
- کارگروه هنر
- واحد شهادت

اگر علاقه مند به شرکت در برنامه های جذاب این کانون هستید
با شماره های ۰۲۵-۵۵۴۸۲۰۲۱ و یا ۰۹۱۲۶۸۹۵۵۲۱
تماس حاصل فرمایید.

واحد پژوهش مؤسسه فرهنگ، قرآن و عترت اسوه تهران

سردبیر: سرکار خانم زهرا بادی

ذییر تحریریه: فخری مرجان

صفحه آرا: سعیده نیکبخت

بهای هر شماره: ذکر صلوات نثار ارواح طیبه شهدا و امام خمین (ره)

راه های ارتباطی با مؤسسه فرهنگ، قرآن و عترت اسوه تهران

پایگاه اینترنتی: www.osveh.org

فروشگاه اینترنتی: www.osvehshop.com

کانال تلگرام: [osveh_org](https://t.me/osveh_org)

آدرس اینستاگرام مؤسسه اسوه: [osveh_org](https://www.instagram.com/osveh_org)

آدرس صفحه اینستاگرام چاشنی زودپز: [chashni_zoodpaz](https://www.instagram.com/chashni_zoodpaz)

مرکز آموزش الکترونیک اسوه: www.osvehedu.ir

مرکز مشاوره اسوه: www.osvehgap.ir

نشانی: تهران- خیابان کارگر جنوبی- پایین تر از چهار راه لشکر- روبه روی دانشگاه پردیس علامه طباطبایی- کوچه شهید علی غیاثوند قیصری- بن بست آریا- پلاک ۶

شماره تماس: ۰۲۵-۵۵۴۸۲۰۲۱